

Per un municipalisme al servei de les classes populars

ELS PRIMERS MESOS AL CONSISTORI

Ja han passat quatre mesos de les eleccions municipals, unes eleccions que van fer brotar un important canvi polític a la nostra vila.

El passat maig Vila de Capellades – Candidatura d'Unitat Popular (VdC-CUP) es converteix en la primera força al nostre municipi. Aquest és un fet històric, que evidenciava que els i les vilatanes teníem clar que la política només basada en la gestió i lluny de la població havia de deixar pas a la política de la participació, la transparència i de l'horizontalitat. Deixàvem endarrere vuit anys d'un govern que havia oblidat que l'Ajuntament ha d'estar al servei del seu poble, i no a la inversa.

Després d'un període de negociació, VdC-CUP i ERC arribem a un acord per formar equip de govern; en aquest acord s'intercanvien projectes i idees, es reformulen carteres existents i se'n creen de noves que contemplin la transparència, la qüestió de gènere, l'equitat i els joves, els eters oblidats en aquesta vila, entre d'altres. En definitiva, un acord que reforça les ganes i l'entusiasme, però també la responsabilitat i el compromís amb el qual s'assumeix aquest nou repte. Entrem a l'Ajuntament amb l'energia de voler posar en marxa totes aquelles idees i propostes que vam plasmar al programa.

Han estat quatre mesos intensos

durant els quals, a part d'assumir un període fugaç d'adaptació, el nou equip de govern ha hagut d'anar a contrarellotge per resoldre diverses qüestions que demanaven urgència i que s'havien quedat oblidades. Tanmateix, s'ha pogut començar a treballar en diverses qüestions a la vila: la sensibilització contra actituds sexistes, el període de sequera i l'estat de l'aqüífer amb l'afectació a la bassa, el plantejament sobre les diferents possibilitats d'obertura del Parc Prehistòric i la recuperació de la nit de les places a la Festa Major, entre moltes altres qüestions.

Encarem un nou repte que requereix la implicació de tots i totes vosaltres.

El ritme de la pròpia institució municipal obliga i requereix resoldre moltes qüestions en la gestió del dia a dia i és per aquest motiu que des de VdC-CUP s'ha reforçat el treball en comissions que ja s'havia instaurat a l'hora d'elaborar el programa electoral. Aquestes comissions resten obertes a la col·laboració de qualsevol veí o veïna i ajuden a realitzar un treball en comú, obert i participatiu.

Des de Vila de Capellades-CUP volem donar les gràcies a tota la gent que creu i col·labora en aquest projecte, i sobretot a totes aquelles persones que li van donar confiança el passat 24 de maig. Ara encarem un nou repte que requereix la implicació de tots i totes vosaltres, per tal de decidir i participar activament en els canvis que faran millorar la nostra vila.

Com hem dit molts cops, entre tots i totes, TOT!

27 DE SETEMBRE: MOMENT DECISIU

Les eleccions del proper 27 de setembre al Parlament de Catalunya, com tots sabem, no són uns comicis qualsevols. Poden ser el punt de partida d'un canvi social real i cap a la independència d'una part dels Països Catalans, a més de l'inici d'un procés constituent de les classes populars cap a una República catalana que assoleixi una justícia social plena i una democràcia real. Però també aquestes eleccions poden ser un punt de no retorn, cap a 30 o 40 anys més de pacte constitucional espanyol, capitalisme, corrupció i submissió a l'Estat.

És important, doncs, donar la transcendència necessària a les eleccions que s'acosten i valorar el moment crucial en el qual ens trobem. A l'Estat espanyol el pacte constitucional del 1978 ja no s'aguanta i les estructures hereves del franquisme que han dominat en els darrers 40 anys (gràcies a allò que es va anomenar transició) estan qüestionades de dalt a baix; la corrupció ofega les artèries del sistema, mentre que l'atur, la precarietat i la misèria s'estenen com la pólvora. El projecte autonòmic fa aigües davant la recentralització estatal impulsada ja des dels governs d'Aznar, el primer govern del qual cal recordar que va comptar amb el suport de Convergència i Unió.

La Unió Europea representa un projecte en contra de les classes populars catalanes, és la gestora de l'austeritat imposada pels mercats als pobles del sud d'Europa. El pagament d'un deute il·legítim a base de la sagnia dels ciutadans, el desmantellament dels serveis públics i el rescat dels bancs amb diners

públics són el que Brussel·les imposa allà on mana. La UE, a més, representa una violació flagrant de la democràcia ja que és la garant de l'aplicació dels dictats dels mercats i la Troica per sobre de les decisions dels pobles: allò que dicten els mercats, la Unió ho fa complir sota coaccions i sancions. La democràcia sota la UE és avui una paraula buida. Els i les catalanes tenim ara l'oportunitat de recuperar la sobirania i sortir d'aquest projecte d'especuladors i carronyaires.

Als Països Catalans patim tota aquesta crisi conjuntural a tres bandes, i més encara. Patim la negació de l'Estat Espanyol a que puguem decidir el nostre futur i gestionar els nostres recursos; patim les polítiques d'austeritat i el pagament d'un deute il·legítim per part de la Unió Europea, i patim el dèficit democràtic donat que cada dia les institucions tenen menys poder de decisió davant els mercats, la Troica i els polítics del sistema que segueixen els seus manaments. A més, els casos de corrupció inunden les elits polítiques i econòmiques, cosa que agreuja la crisi democràtica. CiU va governar durant 30 anys i durant tot aquest temps va ser la cossa del projecte constitucional espanyol a Catalunya; avui en dia és la campiona de la corrupció i la seva impunitat, de les retallades i les privatitzacions i, per tant, responsable de l'increment

desmesurat de la pobresa i la precarietat dels últims anys.

Davant aquest panorama de triple crisi, nacional, social i democràtica els i les catalanes vàrem encetar una sèrie de mobilitzacions per recuperar la sobirania, la capacitat de decidir sobre tot allò que ens afecta. Les consultes per la independència realitzades a nivell municipal que es van estendre per tot el territori i les mobilitzacions contra les retallades en sanitat i educació o el 15M foren el punt de partida de la voluntat de recuperació de les sobirania per part de la població catalana. Les mobilitzacions massives a favor de la independència els darrers 11 de Setembre, la defensa del territori, la lluita per la llengua i pels serveis públics arreu dels Països Catalans han refermat aquesta voluntat. Un camí que va tenir el seu punt àlgid en el referèndum del 9 de novembre del passat any, en el qual 1,8 milions de catalans van votar i van desobeir les sentències dels tribunals espanyols.

És important, doncs, donar la transcendència necessària a les eleccions que s'acosten i valorar el moment crucial en el qual ens trobem.

Tot i això l'Estat espanyol continua negant la veu dels catalans i la

demanda de decidir el seu futur democràticament amb sentències, prohibicions i menyspreu. L'únic camí que ens queda és l'exercici unilateral de la nostra sobirania. Per tant les eleccions del dia 27 esdevenen fonamentals per iniciar un Procés Constituent cap a una majoria social que aposti per obrir

el camí cap a la independència i cap a la redefinició del seu model polític, econòmic i social.

Ara mateix, davant les eleccions plebiscitàries del proper 27 de setembre, només la CUP-Crida Constituent ofereix les garanties per iniciar un procés de ruptura amb l'Estat Espanyol, a més d'un programa d'emergència social davant de les retallades i per sobre del pagament del deute. Aquest procés ha de mantenir-se viu al carrer, fora de les institucions, perquè sinó perdrà la seva empenta i la seva força ja que ha de ser el poble el garant de tot aquest procés. Per una banda el senyor Artur Mas, que s'ha convertit en un equilibrista polític de primer ordre, ha aconseguit salvar-se a ell i al seu partit, CDC, del pou on s'havia ficat el 2011. Tot i haver aconseguit els pitjors resultats de la història de CiU i el trencament de la coalició, avui dia Artur Mas no només sobreviu al desastre (que en qualsevol altre partit hagués suposat una destitució fulgurant) sinó que és el futurible president i el líder de facto de la coalició Junts pel Sí. A més a més, ha sotmès a una força emergent com ERC als seus desitjos i ha volgut segrestar el moviment popular i civil independentista en nom d'una coalició electoral. Artur Mas no dubtarà en alentir el procés en el seu propi interès, com ja fa des de tres anys, o aparcar-lo si s'escau. D'altra banda,

la coalició Catalunya Sí que es Pot, amb ICV i Podemos al capdavant, representa l'enèsima proposta d'encaix amb Espanya; la seva esperança fonamental és mantenir-nos dintre de l'Estat espanyol, per tal de fer una reforma constitucional després de les eleccions estatals. Aquesta proposta és de difícil execució ja que, ara per ara, les enquestes indiquen que Podemos no fa majoria ni sumant representació amb el PSOE. Tanmateix, aquest darrer partit, representant del règim del 78, si pacta una reforma constitucional serà amb el PP i Ciudadanos. Aquests tres partits (PSOE, Ciudadanos i PP) sí que conformen majoria, segons les enquestes, i comparteixen clarament la idea de la *España Una*, i del capitalisme senil. El resultat que tindrem serà una versió 2.0 del pacte del 1978, amb una possible col·laboració de les elits catalanes, si no s'ha aconseguit tirar endavant el procés independentista. Ens trobarem, doncs, davant d'un cicle de 30 o 40 anys més de capitalisme, corrupció i submissió als dissenys de Madrid.

En aquest sentit, són només la CUP-Crida Constituent i un moviment popular i civil fort els qui poden garantir la ruptura. Aquesta ruptura significa marcar un camí clar i sense pausa cap a la independència de l'Estat Espanyol i un programa de justícia social plena que posi les necessitats de les classes populars per davant del pagament del deute i els interessos dels mercats. Aquest són els primers passos cap a la construcció d'uns Països Catalans lliures i socialment justos, on s'acabi la desigualtat de la dona i el masclisme.

És per això que el 27 de setembre tu tries: 30 anys més d'elits polítiques i econòmiques sota l'Estat espanyol, o independència i justícia social per al nostre poble.

Governem-nos. Independència i procés constituent!

FUGIR DE CASA

Les darreres setmanes hem assistit al pols entre la determinació de milers de persones obligades a fugir dels seus països d'origen i l'homicida indiferència de la UE. Davant del drama humanitari, els estats europeus responen amb polítiques racistes i xenòfobes: subterfugis legals, repressió policial i construcció de tanques i murs. La reacció ciutadana i la crida feta per entitats i plataformes com Stop Mare Mortum han mogut a molts ajuntaments, entre ells el nostre, a sumar-se a la reivindicació d'una resposta contundent i coordinada davant del conflicte. La concentració i el manifest engegats aquests dies des del consistori de Capellades són una bona mostra de la capacitat d'acció dels municipis davant la inoperància d'altres institucions. Tanmateix, no podem emmirallar-nos amb els gestos compassius i les bones intencions de les administracions.

L'acollida de persones refugiades no és un acte de bondat, és una obligació internacional assumida pels estats, que la UE està vulnerant. No només cal augmentar dràsticament el nombre de places d'asil, cal també incrementar el període d'acollida de les sol·licitants i garantir-ne l'accés a drets com l'habitatge, la sanitat i l'educació, entre d'altres.

Tampoc podem caure en l'error de diferenciar entre persones migrades i refugiades. Cal eradicar el cinisme dels mitjans i institucions que es sensibilitzen amb les persones refugiades al mateix temps que mantenen oberts els CIEs, o criminalitzen col·lectius com els manterers. En aquest sistema que genera centenars de desplaçades per la seva voracitat, cal ampliar el concepte de refugiada a totes aquelles que fugen davant la vulneració dels seus drets, ja sigui per raons bèl·liques, econòmiques, d'orientació sexual o

de qualsevol tipus.

No podem oblidar tampoc les causes d'aquesta emergència humanitària. Ja sigui a través de la intervenció militar o mitjançant la indústria armamentística, conflictes com el siríà o l'afganès han estat promoguts pels mateixos països occidentals que ara es neguen a assumir les conseqüències de les seves guerres. Entre aquests, l'Estat espanyol, un dels principals exportadors mundials d'armament, que està contravenint els tractats i convenis internacionals en matèria d'asil als quals està adherit, alhora que promou lleis contràries als drets humans, com la Llei d'Estrangeria.

Cal exigir a l'Estat que assumeixi les seves responsabilitats i reclamar als diferents òrgans de govern dels territoris dels Països Catalans que abandonin immediatament la seva inacció. Cal implementar ja els plans territorials d'acollida previstos, augmentar les partides pressupostàries, donar suport a través de la cooperació al desenvolupament als països empobrits on es concentren el 85% de les persones refugiades del món, impulsar la Xarxa de Municipis Acollidors, posar-se a disposició de les entitats i associacions i dotar-les dels recursos necessaris per a fer front a l'emergència, tot respectant sempre el seu lideratge i autonomia.

L'acollida de persones refugiades no és un acte de bondat, és una obligació internacional assumida pels estats, que la UE està vulnerant.

Però sobretot cal que seguim lluitant a peu de carrer, braç a braç amb les persones i col·lectius que fa temps que reclamen els drets de les persones migrades i denuncien el feixisme, el racisme i la xenofòbia, per tal de seguir pressionant a les institucions i forçar mesures trans-

formadores. Només a través del'internacionalisme, la solidaritat i la tendresa entre els pobles podrem combatre una xacra que posa a prova la nostra pròpia humanitat, un conflicte que ve de lluny i que va per llarg.

ESTIMO COM VULL I QUI VULL

Celebrem la iniciativa de l'Ajuntament de posar en marxa una campanya d'aquestes característiques. Considerem que és un bon començament per tal de donar visibilitat als comportaments sexis-

tes i discriminatoris que sovint assumim com a normalitzats, i que justifiquem amb massa facilitat quan es produeixen en un entorn festiu.

Aquest tipus de campanyes s'han repetit en d'altres municipis, alertant i posant de manifest el greu problema que és subjacent en la nostra quotidianitat. És una situació que en la seva forma més extrema dóna com a resultat un recompte inadmissible d'assassinats transfòbics, de feminicidis, i de morts en l'entorn familiar i comunitari. Tots tenen enquistat un

denominador comú: la violència patriarcal en les seves diferents formes i manifestacions,

A banda de donar l'enhorabona per aquest començament, assenyalem que cal insistir i ampliar aquesta línia de treball. S'ha de buscar la implicació col·lectiva, posant en marxa mesures transformadores que combatin els fonaments de la violència estructural contra les dones i el col·lectiu LGTBQI+ i que permetin tendir cap a un model real de societat en el qual puguem gaudir lliurement de la nostra identitat i sexualitat.

ESTAT DE COMPTES VdC-CUP

Com ja va sent habitual cada cert temps us fem públics els nostres

comptes. Com veureu ens finançem bàsicament amb l'aportació dels nostres militants i la donació integrada de les indemnitzacions dels

nostres regidors, a banda d'algun ingrés extra. Aquí teniu el balanç del 2014 i el del 2015 (fins l'agost):

ANY 2014	
CONCEPTE	INGRESSOS
Restant de l'any 2013	3821,41
Quotes militància	1720
Ingressos per regidors	2170,26
Loteria	375
Donatius	172
TOTAL	8258,67
CONCEPTE	DESPESES
Copisteria (Ple al Carrer, cartells..)	661,89
La Roda (full informatiu)	488,88
CUP Nac (quotes militants i % ing)	988,59
Comissions Catalunya Caixa (rec)	111,91
Domini Web i hostatge	100
Talons loteria	117
Mercat Figueret (figues i compra)	60,15
Retorn Hisenda a regidors	60
Aportació a la FMP	35
Material divers (equip so, taules,	439,97
Projecte Ruta de les fonts	118,68
TOTAL	3182,07
TOTAL 2014	5076,6

ANY 2015 (fins l'agost)	
CONCEPTE	INGRESSOS
Restant de l'any 2014	5076,6
Quotes militància	190
Ingressos per regidors	941,2
Loteria	
Donatius	
TOTAL	6207,8
CONCEPTE	DESPESES
Copisteria (Ple al Carrer, cartells..)	208
La Roda (full informatiu)	275
Quotes CUP nacional i aport extr	65,31
Comissions Catalunya Caixa (rec)	72,76
Domini Web i hostatge	100
Mercat Figueret (compra carpes,	92,74
Aportació a la FMP	35
Material divers (brides, teles, flor	175,7
Cola	199,5
Estampació banderoles	175
Eleccions municipals	4107,66
TOTAL	5506,67
TOTAL 2015 (fins l'agost)	701,13

Per últim, us informem que durant els anys que hem estat a l'oposició els nostres regidors donaven el 100% de les seves indemnitzacions a VdC-CUP. A partir d'ara, en estar al govern, donaran un 10% a la CUP Nacional (uns 30€) i 50€ a VdC-CUP, quedant per a ells la resta de la indemnització (al voltant

dels 200€ mensuals). En el cas de l'Aleix Auber, que ocupa el càrrec institucional d'alcalde (amb dedicació absoluta i sou), també aportarà el 10% a la CUP Nacional i 50€ a VdC-CUP. Així ho vàrem decidir en la darrera assemblea general oberta a tothom feta a finals de juliol.

Per un
POBLE VIU,
alegre
i actiu!

**Vila de
Capellades**
Candidatura d'Unitat Popular

www.viladecapellades.cat